

til, hvad der ikke idag, men under 1ste Behandling blev yttret af et æret Medlem af Rtinget, som idag har været Ordfører for det tredie Mindretal (Bust) — at denne Offentliggjørelse af Dommen er en af de Ting, som har den allerførste Betydning, naar man vil udrette Noget i Henseende til at udrydde de her omhandlede Forfalskninger. Dette er et af de Midler, som man maa antage ville virke allermost, thi det indeholder paa den ene Side en saa ubehagelig Følge for den Skyldige, at det vil være et stærkt Motiv for ham til at tage sig i Agt, og paa den anden Side indeholder det tillige en Underretning for Publikum, som kan være det til Gavn. Jeg kan heller ikke se, at der kan være noget som helst Betænkeligt ved denne Bestemmelse, thi det er jo allerede efter den bestaaende Lovgivning ingenlunde nogen Ret for den Domsældte, at det skal holdes hemmeligt, at han er bleven dømt. Dette er Noget, som han aldeles ikke har Ret til at forlange, og des- som man engang skulde komme til en offentlig mundtlig Rettergang, da ville den Slags Domme blive affagte i Publikums Overværelse, og de ville da maaske, forsaavidt de have den tilstrækkelige Interesse for det Offentlige, ogsaa uden en saadan Bestemmelse blive offentliggjorte i Bladene. Men det forekommer mig, at denne Bestemmelse i Lovforslaget § 11 haade er ganske retfærdig og tillige meget virksom i Henseende til at modarbejde de Lovovertrædelser, som der her er Spørgsmaal om. Hvad angaar Forslagene under Nr. 39 og 40, har jeg ikke Noget at indvende imod, at man udvider Udtrykket „Domsældte“ til „og andre retslige Afgjørelser“. Jeg betragter det kun som en Redaktion. At der tilføies, at Frisindelsesdomme skulde være undtagne fra Offentliggjørelse, medmindre den Sigtede begjærer disses Offentliggjørelse, har jeg heller ikke Noget imod. Jeg tror nok, at det vistnok i Almindelighed ikke vil være den Sigtedes Ønske at faae Frisindelsesdommen offentliggjort, thi allerede det, at han har været under Tilfale, vil, om han end er bleven frifunden, vistnok i de fleste Tilfælde kaste en Skygge paa den Frifundne, som han helst vil være fri for. Jeg tror saaledes ikke, at det vil ske ofte, men jeg erkjender, at naar den Frifundne ønsker det, kan der ikke være nogen Betænkelighed derved, og jeg har saaledes ikke Noget at erindre mod Ændringsforslaget under Nr. 40. — Heller ikke har jeg Noget at erindre imod Ændringsforslaget under Nr. 41. — Ændringsforslaget under Nr. 42 gaar ud paa, at § 12 skal udgaa. Denne Paragraf bestemmer, at Sager, der anlægges i Genhold til denne Lovs §§ 3, 5 og 8, skulde behandles som offentlige Politisager. Naar Paragrafen efter Ændringsforslaget udgaa, vil Følgen deraf altsaa blive, at disse Sager ikke kunne behandles som offentlige Politisager, men maa behandles som almindelige kriminelle Sager, hvilket i Praxis navnlig gjør den Forfælsel, at der

skal bestilles Aktor og Defensor i dem. Det forekommer mig, at i de her nævnte Sager i de fleste Tilfælde vil blive en mere omstændelig Fremgangsmaade, end det er nødvendigt, og dertil kommer ogsaa den Betragtning, at, naar der skal bestilles en Aktor og Defensor i Sagen, faar Vedkommende, hvis han overhovedet bliver dømt til at betale Sagens Omkostninger, disse Salærer paa Halsen ovenikøbet, og det vil der i de fleste Tilfælde ikke være nogen Grund til. Jeg tror, at han vil staa sig bedre ved, at Sagen behandles som offentlig Politisag. — Hvad Ændringsforslaget under Nr. 43 angaar, gaar det ud paa, at denne Lov ikke skal gjælde for Færøerne, medens der i Lovforslaget staaar, at dets Bestemmelser ved kongelig Anordning kunne udvides til Færøerne med de Bepælsler, som slyde af de stedlige Forhold. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan se, hvorfor man har Noget imod denne Bestemmelse i § 13 om Udvidelsen til Færøerne. Det er nemlig ingenlunde noget Nyt eller Uørt. Lignende Bestemmelser have vi haat i andre Love f. Ex. i Skifte-Loven, hvori der ogsaa gives Regjeringen Bemyndigelse til at udvide Loven til Færøerne ved kongelig Anordning, forsaavidt de stedlige Forhold tillade det, og det har ved andre Lovforslag viist sig, at Færøernes Repræsentanter ere imod at stille Færingerne udenfor den almindelige Lovgivning, men tværtimod ere stemte for, at de, saavidt som det er muligt, følge med. Derfor kan jeg ikke skjønne, at der er nogen Grund til at bestemme, at Loven ikke maa gjælde for Færøerne. — Hvad Ændringsforslaget under Nr. 44 angaar, har jeg allerede udtalt, at jeg ikke har Noget at indvende imod det. — Hvad Ændringsforslaget under Nr. 45 angaar, staaar og falder det jo med Ændringsforslaget under Nr. 1. Til disse Bemærkninger skal jeg paa dette Sagens Standpunkt indskrænke mig.

Formanden (Rabbe): Da der endnu er indtegnet flere Talere, vil jeg anse det for rigtigst at afbryde Forhandlingen her.

Den vil blive fortsat i næste Møde, som afholdes i Overmorgen, Onsdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Tilfyn med Salg af Levnetsmidler.

Mødet havet Kl. 4, 50 Min.